

че тукъ е боравило не само съзнание на дългъ, но и нѣщо друго: споменъ по близтъкъ, който нѣкждѣ скита по бранни полета; или е нѣкждѣ като менъ въ плѣнъ; когото, може би отдавна не знаятъ, гдѣ е и какъ е!

Пакъ погледнахъ кърпичката, леглото си и нѣщо като да ми шепнѣше, че тукъ е пипала ржка на майка, на сестра, на беззавѣтна любовъ, на... прѣданостъ, напоена съ женственостъ, красота и доброта. И почувствувахъ, че върху менъ бди обичъта на майка и топлина на незнайна любовъ. И кога се опитахъ да си прѣдставя образа на тая жена—прѣзъ погледа ми се мѣрнаха очитѣ на оная русалка, която нѣкога виждахъ, кога гледахъ небето прѣзъ клонкитѣ на цвѣналъ салкъмъ.

